

Núria Florenza i Serra

EL TEU PLOR

Juny, 81

He copsat el teu plor
i secretamen
l'he endinsat
dins de les meves ombres.
El camí compartit
t'ha esdevingut obac,
tu, ets roure de solell,
ella pedra de bagueny.
Mai la saba i l'arrel
d'una arbreda
xuclaran el cor d'una roca.
El teu singular per la vida
orsejant,
t'ha engabanyat els anels,
i com polsim de cendra
ha esbocinat els teus somnis.
Tu ets platja encerclada,
ella onada clamant
que esvalotada
va engolint la teva arena.
Mai el vaivé de la mar
brogent s'adormirà damunt la platja.
He copsat el teu plor
i secretament,
l'he endinsat
enllà dels silencis